Р Е Ш Е Н И Е
№ 43080

гр. София, 03.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 12 състав,** в публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10678** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано по жалба на Е. У., гражданин на П., роден на дата ., против Решение № УПП-115/10/08/2026г., издадено от М. К. - интервюиращ орган към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), постановено в процедура на границата за предоставяне на убежище при условията на чл. 54 във вр. с чл. 45 вр. чл. 44, параграф 1, б. "б" и по реда на чл. 42 пар. 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС.

С оспореното по делото решение, на основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ и във връзка със Заповед № РД-370/04.06.2026г. от председателя на ДАБ - МС, по подадената от Е. У. молба за международна закрила с вх. № 105450-2482 от 14.07.2026г. на Дирекция "Миграция - МВР, СДВНЧ Любимец, постановено следното: по т. 1 от решението е отхвърлена молбата за международна закрила на пакистанския гражданин относно статута на бежанец съгласно чл. 13 от Регламент (ЕС) 2024/1347; по т. 2 от решението е отхвърлена молбата за международна закрила на пакистанския гражданин относно статута на субсидиарна закрила поради липсата на условия за предоставяне на субсидиарна закрила съгласно чл.18 от Регламент (ЕС) 2024/1347. Също с решението на основание чл. 42, пар. 1, б. "а" във връзка с буква "й" от Регламент (ЕС)2024/1348, подадената от Е. У. молба за международна закрила е обявена за явно неоснователна.

С жалбата по делото се иска отмяната на оспореното решение. Претендира, че в хода на

административното производство е изложил обстоятелства, свързани с продължаваща семейна вражда, възникнала след убийството на брат на оспорващия през 2013г., заявил, че именно това събитие довело до трайни опасения за сигурността на оспорващия и на семейството му. Административният орган не извършил задълбочен анализ на характера и продължителността на семейната вражда и възможните последици за оспорващия при евентуалното му завръщане в държавата му на произход, липсвал и анализ дали предприетите действия от страната на държавата във връзка с убийството на брат му действително довели до преустановяване на опасността за оспорващия и семейството му и дали съществуващата вражда била окончателно преодоляна. Не бил изследван и въпроса дали съществувал риск от ответни действия или отмъщение между засегнатите фамилии, както и дали местните органи можели ефективно да предотвратят подобни посегателства, не била извършена индивидуална оценка на посочените обстоятелства. Счита, че не са разгледани в съвкупност причините за напускане на страната по произход,както и дали продължителният престой в Т. изключва наличието на реални опасения, свързани със завръщането в страната по произход.Счита и неправилно приложение на процедурата за разглеждане на молбата за международна закрила като явно неоснователна, в която връзка изтъква, че за анализираните обстоятелства в мотивите на решението: на семейната вражда, на действията на държавните органи и на обстановката в държавата по произход, на предпоставките за международна закрила, била необходима детайлна преценка на множество обстоятелства и случаят не бил очевиден и еднозначен. Счита, че необходимостта от задълбочена оценка на достоверността на изложените факти и на риска при евентуалното завръщане изключвали възможността молбата за международна закрила да бъде квалифицирана като явно неоснователна. В заключение се твърди, че административният орган не е извършил цялостна и индивидуална преценка на ситуацията на оспорващи, поради което оспореното решение следвало да бъде отменено.
В съдебното производство оспорващият е представляван от адв. М. от АК - Х. по предоставената му от съда безплатна правна помощ. Жалбата се поддържа лично от оспорващия и от адвоката, като по изявление на адвоката, комуникацията между оспорващия и адвоката е на английски език, тъй като оспорващият владеел английски език на много високо ниво и поради това е възможно адвокатът да осъществи защитата му пред съда и без преводач от родния му език. Пред съда да освен изложените доводи в жалбата се изтъкна и обстоятелството, че по време на интервюто оспорващият не е разбирал правилно преводача от езика урду, той казал едно, но било преведено друго, имало отказ да бъдат приети документи, но не посочи какви. Пред съда адв. М. се позова на документ за смъртта на брата на оспорващия, който интервюиращият орган отказал да приеме като доказателство. Оспорващият заявил няколко пъти пред адвоката, че преводачът по време на интервюто не говорил неговия роден език. На въпрос на съда оспорващият да посочи причините да иска международна закрила и кой заплашва живота му в момента, оспорващият заяви, че иска само да запази живота си, заплашвали го същите хора, които убили брат му, имало и политически причини и семейна вражда за убийството на брат му, който работел като инженер в голяма компания и не се съгласявал с политическа партия, която оглавявала региона, в който живеят, основата била политическо преследване за убийството на брат му. Адв. М. в заключение заяви пред съда, че случаят изобщо не бил изяснен, не било предоставено правото на защита на оспорващия, били извършени два опита за убийство срещу жалбоподателя преди да напусне П. и по същите причини и съображения, по които бил убит неговия брат. Иска съдът да отмени решението и да бъде проведена допълнителна процедура, в която да се изясни бежанската му история.
Ответникът - интервюиращ орган М. К. при ДАБ - МС, чрез процесуален представител главен

юрк. С., оспори жалбата изцяло по подробни съображения, изложени в писменаа защита, като иска то съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, претендира законосъобразност на оспореното решение на всички основания, в това число с приложимите разпоредби на Регламент (ЕС) 2024/1348 относно установяване на обща процедура за международна закрила и на Регламент (ЕС) 2024/1347 относно стандартите за предоставяне на международна закрила. Поддържат се всички фактически и правни основания, изложени в мотивите на оспореното решение. Иска се от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна по оспорването по делото приема следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е от дата 19.08.2026г., а решението е връчено на дата 12.08.2026г., като е подадена в срок и е допустима.

По фактите съдът приема за установено следното:
Съгласно формуляр за скрининг на границата, по данни заявени от чуждия гражданин, оспорващият е заявил следните лични данни: имена Е. У., касае се за лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], П., гражданство П., етническа принадлежност: пенджабец, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, на същия е определен ЛНЧ [ЕГН]. Съгласно формуляра за скрининг кандидатът не е получил разрешение за влизане на територията, със Заповед с Рег. № 4536 ПАМ-296 от 28.06.2026 г. на същия е наложена принудителна административна мярка (ПАМ на основание чл. 41, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) „връщане до страната на произход“- П., издадена от началника на ГПУ – С., връчена на чужденеца на 28.06.2026г. чрез преводач от езика „урду“. Според мотивите на заповедта на 28.06.2026 г. в 4:00 ч. на ГКПП „Капитан А. ж.п. –гара, в зоната на отговорност на ГПУ – С., РДГП – Е., граничен полицейски патрул е задържал чужд гражданин, преминал през държавната граница от Република Т. без разрешение на надлежните органи на властта, укрит във влак. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта на основание по чл. 60, ал. 1 АПК предвид мотивите за издаването на заповедта и, че съществувала опасност изпълнението й да бъде осуетено и сериозно затруднено. Е. У. е останал в мястото за провеждане на процедура на границата по подадената от него молба за международна закрила в Република Б., с Вх. № 105450-2482 от 14.07.2026 г. на Дирекция „Миграция" на МВР - СДВНЧ-Любимец и при условията на чл. 54 от Регламент (ЕС) 2024/1348 – процедура на границата.

От страна на органи на държавната агенция за бежанците извършена регистрация на Е. У. и отправената молба, с Протокол с Рег. № УП-18180/21.07.2026 г. на последната дата в ТЦ – Пъстрогор. На езика „пащу“, който е заявил, че разбира, чужденецът е информиран по реда за предоставяне на информация по чл. 8 от Регламент (ЕС) 2024/1348, Регламент(ЕС) 2024/1351 и Регламент (ЕС) 2016/679, като е потвърдил, че разбира правата и задълженията си в процедура за международна закрила, отбелязано в протокола.

В Регистрационен лист от дата 21.07.2026г. се съдържат следните данни за чужденеца – същият е посочил като свои имена Е. - собствено У. – фамилно име, гражданство П., [дата на раждане]

в П., [населено място], за постоянен адрес е заявил „П., [населено място]“ , религия „сунит“, за професия – общ работник, образование – средно, семейно положение – неженен, като езици , които владее ие посочил само езиците „урду“ и „пащу“. В приложение към регистрациония лист са посочени роднините на чужденеца - - родители , три сестри и един брат, които се намирали в П..

Е. У. е подал молба за международна закрила в срока по чл. 51, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348 - молба с вх. № ТЦП-01-1573/21.07.2026г. С Решение № 163/21.07.2026 г., е настанен да пребивава на определено място - ТЦ-с. Пъстрогор, на същия са предоставени условията на приемане, съгласно Директива (ЕС) 2024/1346.

С писмо от 23.07.2026г. Държавната агенция за бежанците е уведомена за подадената молба от Е. У., но няма данни да е постъпило становище от страна на ДАНС.

На дата 31.07.2026 г., съгласно протокол с рег. № УП-18180 от 31.07.2026 г., с Е. У. е проведено лично интервю и с преводач от езика „урду“. На първо място Е. У. се е съгласил интервюто да бъде проведено на същата дата и чрез преводач г-н Х. езика „урду“, като е потвърдил, че разбира. В протокола се съдържат разяснения за ролята на преводача и за правата му по време на провеждането на интервюто, Е. У. е потвърдил че разбира всички разяснения.

Съгласно протокола, Е. У. е потвърдил заявените лични данни при регистрацията, с изключение на датата на раждане, като е заявил, че предишния преводач не е разбирал много и посочил различна дата на раждане от посочената в паспорта му, роден бил на дата 10.02.1999г. , но интервюиращият орган е посочил, че датата може да бъде поправена след представяне на оригинални документи, а Е. У. заявил, че ще се опита да представи.

На въпрос на интервюиращия дали има документи, свързани с неговия случай и които желае да представи, Е. У. е отговорил, че има в телефона си, ще ги принтира , предоставен му е срок от една седмица да ги представи. Имал лична карта, но тя се намирала в П..

На въпроси на интервюиращия орган, свързани с личното му положение и основанията на молбата му за международна закрила, оспорващият е заявил следните данни:

1.Роден бил в П., П., не е бил на друго място , различно от мястото на раждането му, пребивавал в П. преди да напусне страната си . На въпрос с кого е живял е отговорил, че е живял с приятелите си., ходил на училище до 10 клас, но прекъснал, защото се преместили в [населено място]. На въпрос дали е работел в неговата страна и с какво се е занимавал, къде и кога е посочил, че е работил като продавач в МОЛ, няма роднини в Б. и други страни от ЕС, има роднини в страната му по произход – родителите му ,сестри и брат. След като напуснал страната си осъществил контакт с баща си, но без други данни.

2. Чужденецът е посочил, че е напуснал П. през 2017г. нелегално пътувал с 13-14 пакистанци в група, отишъл в И. – около 3-4 месеца, след което отишъл в Т. и останал там около 8-9 години. На въпроса защо напуснал Т. е отговорил, че напоследък в Т. не е добре за живот и работа, в Т. пребивавал нелегално. През месец юни 2026г. преминал българската граница нелегално, трафикантът „ни скри във влака“, а при граничната проверка били открити и арестувани. При влизането в Б. не е имал документи, по време на пътуването си не се сблъскал със сериозни

проблеми и не е подавал молба за международна закрила или друга форма на закрила в страната или в друга държава от ЕС .

3.Като причини да напусне страната си по произход и защо не желае или не може да се върне там, Е. У. е посочил следното: на 13.09.2013г. когато бил в 10 клас убили брат му - двама от И. абад, брат му бил инженер и повече от баща , подкрепял финансово семейството и се грижел за тях, тогава задържали единият и сега се намирал в затвора, но другият останал на свобода и заплашвал , че ще го убие, останал без финансовата подкрепа от брат си, заминал за чужбина. На въпроса, че братът е убит през 2013г., а Е. У. заминал в чужбина през 2017г., отговорил, че останал 4 години в [населено място], там работил като касиер в МОЛ-а. На въпрос, защо след като се е притеснявал след убийството на брат му, не е напуснал веднага страната му, е отговорил, че е бил малък и не можел да пътува. На въпрос дали след това е виждал убиеца на неговия брат е отговорил, че не го е виждал, но държавата го издирвала. На въпрос да се разбира ли, че не е получавал заплахи от него е отговорил, че чрез хора са му предавани заплахите му, дори и в Т. му казали, че го заплашва, а като причина е посочил „защото имаме семейна вражда с тях от 2013г.“, а на въпроса защо е враждата, отговорът е „защото завиждат на семейството ми“.

4. Е. У. в отговор на поставените му въпроси е заявил също, че не е имал никакви проблеми поради етническата си принадлежност или религията си в страната си по произход не е бил осъждан и/или обвиняван в престъпление, не е бил арестуван в страната си по произход или в друга държава, не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми с официалните власти, с армията или полицията., срещу него не е упражнявано физическо насилие, от 2013г. насам не е получавал лични заплахи а само чрез други хора. На въпроса дали се е оплакал на полицията, за заплахите към него за убийство е отговорил, че е подал жалба до полицията, но те вземали подкупи и си затваряли очите. На уточняващ въпрос – заявеното, че този човек се издирвал, Е. У. е посочил, че да, издирва се , но той давал подкупи и те си затваряли очите.

В края на интервюто на изричен въпрос оспорващият е заявил също, че добре е разбрал преводача, и няма възражение по написаното. Протоколът е подписан от чужденеца, преводача и длъжностното лице – интервюиращ орган М. К..
За компетентността на М. К. да издаде оспореното решение, по административната преписка е представена Заповед № Х РД -05-370/04.06.2026г., издадена от председателя на Държавната агенция за бежанците, и с която същият на основание правомощието му по чл. 48, ал. 1, т. 10 вр. чл. 70 от ЗУБ, както и чл. 4, параграф 1, б. „а“ и б. „б“, вр. чл. 34-45 от Регламент (ЕС) 2024/1348, е определена М. К. , на длъжност главен експерт в ТЦ – [населено място] за интервюиращ орган, който да води процедурата по молба за международна закрила, както и да упражнява правомощията на решаващ орган по молба за международна закрила и – като взема решенията при условията на чл. 38 и чл. 42 от Регламент (ЕС) 2024/1348, вкл. за целите на процедурата на границата по чл.44, параграф 1 и чл. 45 от същия регламент, както и да взема решенията, когато не се налага провеждане на процедура на границата. Възложено е и правомощието да обявява молбата за изрично или мълчаливо оттеглена по чл. 40 и чл. 41 от същия регламент и да постановява решения по чл. 37 от същия регламент. Със същата заповед са възложени и правомощия на интервюиращ орган във връзка с глава IV от Директива (ЕС)2024/1346 и глава II, раздел IV от Регламент (ЕС) 2024/1348. Заповедта е в сила от 12.06.2026г.

С оспореното по делото решение на основание чл. 70, ал.1 от ЗУБ във връзка със заповед на председателя на ДАБ при МС № РД-05-370/04.06.2026 г. и в срока по чл. 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348, М. К., определена за интервюиращ орган , по молбата за международна закрила на Е. У. на прието следното решение: молбата е отхвърлена относно статута на бежанец поради липса на условия Е. У. да бъде признат за бежанец, съгласно чл. 13 от Регламент (ЕС) 2024/1347; молбата е отхвърлена относно статута на субсидиарна закрила, поради липса на условия за предоставяне на субсидиарна закрила съгласно чл. 18 от Регламент (ЕС) 2024/1347. Също на основание чл. 42, пар. 1, б. „а" във връзка с б. „и" от Регламент (ЕС) 2024/1348, с решението интервюиращият орган е обявил молбата за международна закрила, подадена от Е. У. за явно неоснователна.

В мотивите на оспореното решение са обсъдени заявените обстоятелства от Е. У., а именно : на 13.09.2013 г., когато бил ученик в 10 клас, брат му бил убит от двама души поради семейна вражда; след убийството единият извършител бил задържан, а другият останал на свобода и отправял заплахи към него чрез други лица. Въпреки това, кандидатът останал да живее в П. още около четири години, през които живял в [населено място] и работил като касиер, едва през 2017 г. напуснал страната нелегално и заминал за Т., където пребивавал и работил нелегално около девет години, след които продължил към Б. и юни тази година преминал незаконно на българска територия през зелена граница. Обсъдено е и заявеното, че в държавата си по произход не е арестуван или осъждан и не е членувал в политическа партия или организация. Не е имал и проблеми на религиозна или етническа основа. Също е посочено, че изложените от кандидата обстоятелства се отнасяли до семейна вражда с частни лица, възникнала след убийството на брата през 2013 г.
Въз основа на заявените данни органът е отчел, че след убийството на брат му единият извършител е бил задържан, а другият е бил издирван от държавните органи, което сочело, че компетентните власти са предприели действия за разкриване и преследване на извършителите. Също е изтъкнал, че кандидатът е останал да живее и работи в П. още около четири години след инцидента, преди да напусне страната, което не съответствало на поведение на лице, изпитващо непосредствени и основателни опасения от преследване. От, обстоятелството, че кандидатът е пребивавал продължителен период в Т., без да потърси международна закрила, е преценено като несъвместимо с твърдението за непосредствена необходимост от международна закрила и поставящо под съмнение наличието на неотложен риск при напускане на държавата му на произход.

Органът е формирал в заключение извод, че твърденията на Е. У. не обосновават наличие на преследване по някое от основанията за предоставяне на международна

закрила по Регламент (ЕС) 2024/1347. Личните съображения за напускане на държавата на произход не са свързани с наличие на основателни опасения от преследване или реален риск от тежки посегателства по смисъла на Регламент (ЕС) 2024/1347 и не попадат в предметния обхват на международната закрила. В хода на административното производство не се установили факти, които да обуславят необходимостта от признаване статут на бежанец на Е. У., кандидатът не е заявил спрямо него да са били осъществявани репресии или преследване поради раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група от държавата, партии или организации и недържавни субекти, на които държавата му не може или не желае да предостави закрила срещу преследване. Изложените от кандидата обстоятелства се отнасяли до семейна вражда с частни лица, възникнала след убийството на брат му през 2013 г., твърденията му не обосновавали наличие на преследване по някое от основанията за предоставяне на международна закрила по Регламент (ЕС) 2024/1347.

Интервюиращият орган се е позовал на Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, относно елементите, въз основа на които едно лице се определя като мигрант, а именно: „..мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.“
От правна страна, за да отхвърли молбата на основанията, относими към предоставяне на статут на бежанец, органът се е позовал на чл. 3 от Регламент (ЕС) 2024/1347 относно определението на понятието: „статут на бежанец" и на член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1347, който определя действията на преследване по смисъла на Женевската конвенция, като от съдържанието на посочените разпоредби е формирал извод, че в разглеждания случай от събраните по административната преписка данни не се установявали факти, които по своето естество да достигат прага на преследване по смисъла на посочените разпоредби; не се установявало наличие на риск от преследване на основание - раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група; дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установявали.

За да отхвърли молбата за международна закрила на основание относно статута на субсидиарна закрила, от правна страна органът се е позовал на определението по

чл. 3 параграф 6 от Регламент (ЕС) 2024/1347 за „лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила" и на тежките посегателства по чл. 15, букви „а" и „б" от същия регламент, и е приел, че в случая не се установяват твърдения или факти, които да обосновават опасност от тежки посегателства от личен характер, не се установило Е. У. да е бил обект на посегателства от посочения характер, нито да съществува реален, индивидуализиран и непосредствен риск от тяхното настъпване при завръщане в държавата му по произход. Във връзка с възможността за предоставяне на субсидиарна закрила при условията на чл. 15, буква „в" от Регламент (ЕС) 2024/1347 - при наличие на сериозна и индивидуализирана заплаха за живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в условия на въоръжен международен или вътрешен конфликт, органът се е позовал на справка с вх. № МД-02-268/20.07.2026 г. на Дирекция „Международна дейност и проекти" на ДАБ-МС. От последната е приел за установено, че в П. не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт, който да представлява самостоятелно основание за предоставяне на субсидиарна закрила на Е. У., наличната информация сочела отделни прояви на насилие и спорадични актове, но не и наличие на въоръжен конфликт с такъв интензитет, който сам по себе си да поставя вско цивилно лице в реален риск от тежки посегателства, поради което по-нататъшни разглеждания относно съдържанието на института субсидиарна закрила в тази част са неприложими.

В заключение е прието, че по време на проведеното интервю кандидатът съобщил единствено информация, която не е от значение за проверката относно съдържанието на института международна закрила - основание молбата да бъде отхвърлена в съответствие с чл. 42, параграф 1, б. „а" от Регламент (ЕС) 2024/1348. Органът е обсъдил и предвиденото по чл. 42, параграф 1, б. „й" от последния регламент - когато кандидатът е гражданин на трета държава, за която делът на решенията на решаващия орган, с които се предоставя международна закрила, е, съгласно последните налични годишни средни данни на Евростат за целия Съюз, 20 % или по-малко - молбата се отхвърля като явно неоснователна, освен когато е възникнала съществена промяна в третата държава след публикуването на съответните данни на Евростат или когато кандидатът спада към категория лица, за които делът от 20 % или по-малко не може да се счита за представителен за техните нужди от закрила, като се вземат предвид, наред с другото, значителните различия между първоинстанционните и окончателните решения. По тези въпроси органът е приел, че към момента на постановяване на решението му не се установява да има съществена промяна в третата държава след публикуването на съответните данни на Евростат, нито се установява, че кандидатът спада към категория лица, за които делът от 20 % или по-малко да не може да се счита за представителен за техните

нужди от закрила. Във връзка с последното условие е посочено, че кандидатът не е представител нито на уязвима група, включително на група със специални потребности на приемане, нито може да бъде причислен към група с нужда от специални процедурни гаранции, нито е представител на определена социална група, която в държавата на произход да може да бъде разглеждана като отделена от останалите членове на обществото. Изключил е, че лица с профила и характеристиките на кандидата могат да бъдат разглеждани като отделна социална група или да са обект на специфично отношение в държавата му на произход, поради което процентът на положителните решения за държавата му да не е представителен за неговите нужди от международна закрила. По тези съображения, след индивидуална преценка на изложените факти е прието за установено, че молбата следва да бъде отхвърлена, като явно неоснователна в съответствие с чл. 42, п. 1, б. „а" във връзка с б. „й" от Регламент (ЕС) 2024/1348.

На основание чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 в мотивите на решението е постановено да бъде изпълнена наложената със заповед Рег. № 4536 ПАМ-296 от 28.06.2026 г. на МВР ПАМ „Връщане до страна на произход - П." като органът е посочил, че в съответствие с чл. 68, параграф 3, б. „а", предложение „ii" от Регламент (ЕС) 2024/1348 мярката се прилага незабавно, като подлежи на предварително изпълнение от датата на която кандидатът е уведомен за това решение.
Във връзка с разясненията на съда към оспорващия да изложи и представи всички доказателства, на които основава молбата си за закрила, по същество посочи идентични данни - убийството на брат му през 2013г. тъй като неговият брат – инженер, работел за голяма компания и не се съгласявал с „някаква политическа партия“, която оглавявала региона, в който живеят, имало и двете причини – и политически и семейна вражда. По същество пред съда не се изтъкнаха основания, различни от наведените пред административния орган. Няма данни за съществена промяна на ситуацията в П. след постановяване на оспореното решение.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата пред съда е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съда административен акт и от адресата на акта, неблагоприятен за него и поради това жалбата е подадена от лице с право и интерес от обжалването, подадена е при спазване на указания в решението срок, идентичен с предвидения по националното право за оспорване на решение на интервюиращ орган по молби за международна закрила.

Процесното решение е взето в относимата процедура - процедура на границата, обективирано е в писмена форма, както изисква чл. 36, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348 -Процедурния регламент. В съответствие с чл. 79, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348, регистрираната на 21.07.2026 г. молба за международна закрила, подадена от Е. У., е разгледана в процедурата, предвидена в този регламент – пореда на Глава 3 "Административна процедура" са обособени Раздел II "Процедура за разглеждане" и Раздел IV "Специални процедури". Последният включва „Ускорена процедура за разглеждане“, условията за провеждане на която са предвидени в чл. 42, включително параграф 1, буква "з" – когато кандидатът е влязъл незаконно на територията на държава членка. Съгласно чл. 43, озаглавен "Условия за прилагане на процедурата на границата за предоставяне на убежище", п араграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348, след скрининга, извършен в съответствие с Регламент (ЕС) 2024/1356, когато е приложимо и при условие, че кандидатът все още не е получил разрешение да влезе на територията на държавите членки, дадена държава членка може, в съответствие с основните принципи и гаранции, предвидени в глава II, да разгледа молбата в рамките на процедура на границата, когато молбата е подадена от гражданин на трета държава или лице без гражданство, които не отговарят на условията за влизане на територията на държава членка, установена в член 6 от Регламент (ЕС) 2016/399.

В чл. 45 от Регламент (ЕС) 2024/1348, озаглавен "Задължително прилагане на процедурата на границата за предоставяне на убежище", в параграф 1 от разпоредбата е предвидено, че държавите членки разглеждат дадена молба по процедура на границата в случаите, посочени в член 43, параграф 1, когато е налице някое от обстоятелствата, посочени в член 42, параграф 1, буква "в", "е" или "й". Установените с Регламент (ЕС) 2024/1348 ускорена процедура за разглеждане и процедура на границата, предвид непосредственото правното действие на регламента като правен акт, са пряко приложими, идентично и за уредбата по Глава V "Процедура за обжалване" от Регламент (ЕС) 2024/1348.

По отношение на решение като процесното – решение, с което молбата се отхвърля като неоснователна или явно неоснователна както по отношение на статута на бежанец, така и по отношение на статута на субсидиарна закрила, съгласно чл. 67, параграф 1, б."б" от Регламент (ЕС) 2024/1348, кандидатите за международна закрила имат право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в Глава II основни принципи и гаранции, отнасящи се до процедурата по обжалване. Съгласно чл. 3, т. 16 от Регламент (ЕС) 2024/1348 понятието "решаващ орган" е определено като всеки квазисъдебен или административен орган в държава членка, който отговаря за разглеждането на молби за международна закрила и който е компетентен да взема решения съгласно

административна процедура. В съответствие с чл. 4, параграф 1, б."б" от Регламент (ЕС) 2024/1348 - задължението всяка държава членка да определи решаващ орган, който да изпълнява задачите, предоставени му съгласно нтози регламент и Регламент (ЕС) 2024/1347, председателят на ДАБ е издал Заповед № Х РД -05-370/04.06.2026г. на председателя на Държавната агенция за бежанците, за определянето на М. К. за интервюиращ орган, който да води процедурата по молба за международна закрила, както и да упражнява правомощията на решаващ орган по молба за международна закрила като взема решенията при условията на чл. 38 и чл. 42 от Регламент (ЕС) 2024/1348, вкл. за целите на процедурата на границата по чл.44, параграф 1 и чл. 45 от същия регламента по молба за международна закрила, в това число и относно обявяването на молбата за явно неоснователна и постановяване изпълнението на ПАМ „връщане“. Следователно, издателят на оспореното по делото решение е определен за решаващ орган при провеждането и разглеждането на молби за международна закрила в процедура на границата, и поради това решението е издадено от компетентен орган.

При провеждане на процедурата по молбата за международна закрила не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, а твърденията, че преводачът - от езика „урду“, не разбирал родният език на Е. У., следва да се приемат за необосновани. Този език е посочен като роден език , наред с езика „пащу“, при регистрацията на кандидата за международна закрила. В протокола за проведеното интервю е записано единствено възражението му за неправилни дата и година на раждане при регистрирането на молба му, по което възражение изрично са дадени указания за представяне на доказателства. Рожденатa дата на Е. У., посочена при регистрацията на молба, съвпада с датите по формуляра за скрининг и по заповедта за наложената му ПАМ. Оспорващият не положи усилия да докаже достоверно самоличността си – чрез документ за самоличност, издаден от държавата му на произход, личните му данни се основават само на неговите твърдения.

Що се касае до твърдението в ход по същество на адвоката, че не е изяснена бежанската история, поради което следвало производството да се повтори като се назначи преводач от родния език на оспорващия, то съдът подробно разясни на оспорващия и предостави възможност да посочи всички факти и обстоятелства, на които основава молбата си за закрила. Основанията за международна закрила, заявени пред съда не се различават от заявените в административната процедура – убийството на неговия брат през 2013г., който факт е обсъден подробно наред с всички останали твърдения в мотивите на оспореното решение.

Също по предоставената възможност от съда оспорващият не се възползва да

представи доказателства. Твърденията му по време на интервюто, че разполага с доказателства в телефона си, които ще разпечати и представи, останаха недоказани, тъй като такива доказателства не са представени нито в хода на административното производство, нито в производството пред съда. Твърденията за отказ да бъде приет представен от оспорващия документ в хода на интервюто следва да се приемат за изопачени и поради това недостоверни, ако е действително е разполагал с относим документ, оспорващият имаше възможността да го представи с жалбата пред съда, което не е направено.

Видно от обсъденото по фактите за съдържанието на протокола от проведеното интервю, водещият интервюто орган е задал редица уточняващи по направените твърдения въпроси, с което оспорващият е имал процесуалната възможност да изложи всички факти и обстоятелства за личното му положение и страната му на произход, на които основава търсената от българската държава закрила.

От доказателствата по делото - връчените чрез преводач указания, се установява спазване на общите гаранции за кандидата, предвидени в чл. 8 от Регламент (ЕС) 2024/1348, в това число провеждането на лично интервю съобразно изискванията, посочени в чл. 13 от Регламента и съдържанието на протокола, съдържащ всички разяснения и зададени въпроси като основни елементи на личното интервю, подписан от чужденеца и преводач.

Решаващият орган е обсъдил подробно заявеното по време на интервюто от фактическа страна, извършил е преценка на твърденията за достоверност, а правните му изводи са формирани в съответствие със съдържанието на понятията "статут на бежанец", "бежанец" и "лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила", определени в чл. 3 от Регламент (ЕС) 2024/1347 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година относно стандартите за определянето на гражданите на трети държави ли лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единен статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, и за съдържанието на предоставената закрила, за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета и за отмяна на Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (Регламент (ЕС) 2024/1347).

Обосновано след анализ на изложените от кандидата твърдения, органът правилно и в съответствие с данните и приложимите разпоредби, е приел, че същите не обосновават необходимост от предоставяне на международна закрила както относно статута на бежанец съгласно чл. 13 от Регламент (ЕС) 2024/1347 и относно

предоставяне на субсидирана закрила, съгласно чл. 18 от Регламент (ЕС) 2024/1347. Също правилно и в съответствие с понятието "действия на преследване" по чл. 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1347, решаващият орган е приел, че не се установява риск от преследване нето оспорващият е бил преследван на посочените в разпоредбата основания. Решаващият орган е достигнал до верни изводи и по отношение на предпоставките за предоставяне на субсидиарна закрила на Е. У., тъй като действително не се установяват твърдения или факти, които да обосноват наличие на опасност от тежки посегателства, предвидени в чл. 15, букви "а" и "б" от Регламент (ЕС) 2024/1347, а от информацията за П., в която няма вътрешен или международен въоръжен конфликт, правилно е изключил и субсидиарната закрила при условията на чл. 15, буква "в" от същия регламент.

Обоснован е извода, че няма основателни опасения от преследване или реален риск от тежки посегателства при завръщане в държавата на произход, основание молбата да бъде отхвърлена в съответствие с чл. 42, параграф 1, б."а" от Регламент (ЕС) 2024/1348, в това число и вр. б."й" на същата разпоредба, тъй като П. попада в списъка на държави, чиито граждани са с предоставена международна закрила 20% или по-нисък, и към момента на постановяване на решението не се установява да има съществена промяна в тази държава след публикуване на съответните данни на Евростат, нито, че кандидатът спада към категория лица, за които делът от 20% или по-малко не може да се счита за представителен за техните нужди от закрила. Правилно в случая е приета за приложима разпоредбата на чл. 42, параграф 1, б."й" от Регламент (ЕС) 2024/1348- предпоставка за ускоряване на процедурата за разглеждане на молбата и обстоятелство от значение за задължителното прилагане на процедурата на границата за предоставяне на убежище по смисъла на чл. 45, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че административният орган не установил в пълнота всички относими факти и не е извършил задълбочена индивидуална оценка на изложените от жалбоподателя факти и обстоятелства. От мотивите на обжалвания акт е видно, че решаващият орган е разгледал молбата на жалбоподателя обективно, безпристрастно и на индивидуална основа, като при преценката си е съобразил всички фактори, обуславящи индивидуалното положение и личните обстоятелства на кандидата. Решението е постановено и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби към предоставянето на международна закрила. Съгласно чл. 1, б."а" от Регламент (ЕС) 2024/1347, с този регламент се установяват стандарти за определянето на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, а според чл. 3, т. 3 от регламента, "международна закрила“ означава статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила; а според чл. 3, т. 5

от регламента, понятието "бежанец" означава гражданин на трета държава, който поради основателни опасения от преследване, основано на раса, религия, националност, политически възгледи или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата, чийто гражданин е, и който не може или поради тези опасения не желае да се ползва от закрилата на тази държава. Според чл. 6 от Регламент (ЕС) 2024/1347 субектите, извършващи преследвания или тежки посегателства, могат да бъдат: а) държавата; б) партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; в) недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в член 7, параграф 1, не могат или не желаят да предоставят закрила срещу преследване или тежки посегателства. В Глава 3 „Условия за определяне като бежанец“ от Регламент (ЕС) 2024/1347, се съдържа чл. 9 , озаглавен "Действия на преследване", параграф 1, б."а" и б."б", в които е регламентирано кога едно действие се счита за действие на преследване по смисъла на член 1, буква А от Женевската конвенция, а в параграф 2 са изброени, inter alia, форми, които могат да приемат действията на преследване по смисъла на параграф 1. В чл. 9, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1347 е предвидено, че за да отговори даден кандидат на определението за "бежанец", установено в член 3, точка 5 от същия, трябва да има връзка между причините за преследване, посочени в член 10, и действията на преследване по параграф 1 от настоящия член или липсата на закрила срещу такива действия. В чл. 10, озаглавен "Причини за преследване", параграф 1, в букви "а" до "д" са посочени елементите, които се вземат под внимание при преценката на причините за преследване.

По същество правилно решаващият орган е преценил обстоятелствата, заявени от оспорващия. След извършване на убийството на брата на оспорващия, единият извършител бил задържан, а другият бил издирван от държавните органи, което сочело, че компетентните власти са предприели действия за разкриване и преследване на извършителите, оспорващият останал да живее и работи в П. още около 4 години след инцидента преди да напусне страната си по произход, което не съответствало на поведение на лице, изпитващо непосредствени и основателни опасения от преследване. Обстоятелството, че жалбоподателят пребивавал продължителен период в Т. без да потърси международна закрила, счита за несъвместимо с твърдението за непосредствена необходимост от международна закрила и поставя под съмнение съществуването на неотложен риск при напускането на държавата му по произход. Жалбоподателят не е бил обект на преследване по смисъла на чл. 9 от Регламент (ЕС) 2024/1347 поради някое от основанията по чл. 10 от същия регламент и не са налице предпоставките за признаване на статут на бежанец съгласно чл. 13 - преследване поради причини на

раса, религия, националност, политическо мнение или убеждение или принадлежност към определена социална група, а нежеланието му да се ползва от закрилата на държавата му по произход не обоснова преследване по някое от основанията, относими към предоставяне на международна закрила по цитирания регламент. Правилно се е позовал на Глава II, параграф 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН за определението на мигрант.

Що се касае до преценката на твърденията на оспорващия, в допълнение на изложеното в мотивите на оспореното решение следва да се посочи, че в обобщение твърденията за отправени заплахи за живота на оспорващия следва да се приемат за недостоверни. Както произтича от чл.4, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2024/1347: когато един или повече отделни аспекти на декларациите на кандидата не са подкрепени с документи или други доказателства, не се изискват допълнителни доказателства по отношение на тези отделни аспекти, ако са изпълнени следните условия: а) кандидатът действително е положил усилия да обоснове своята молба за международна закрила; б) представени са всички относими елементи, с които кандидатът разполага, и е дадено задоволително обяснение за липсата на други относими елементи; в) декларациите на кандидата са преценени за непротиворечиви и достоверни и не влизат в разрез с наличната и относима за неговия случай обща и конкретна информация; г) установена е общата достоверност на твърденията на кандидата, като се взема предвид, inter alia, моментът, в който кандидатът е подал молба за международна закрила. В случая е очевидно несъответствието между твърденията, че Е. У. е получавал чрез други лица заплахи от убиеца на брат му, който не бил заловен, същевременно е живял в Т. нелегално, имал документ за самоличност били в П., където живеели всички останали членове на семейството му, но само оспорващият бил заплашван, защото убиецът му завиждал; остава неясно как е получавал заплахите след като живеел нелегално, а на въпрос дали има връзка със семейството си е отговорил, че е говорил само с баща си, без да определи веднъж или повече пъти. Само твърденията, че брат му като инженер в „голяма компания“, но не бил съгласен с „някаква партия“ и поради това бил убит, не могат да бъдат логично свързани. За посочените противоречия, непоследователност и нелогичност в твърденията на оспорващия, няма разумна причина да бъдат оправдани. Оспорващият по негови твърдения е завършил 10 клас, работил е като продавач. Запознат е подробно с процедурата по разглеждане на молбата му за закрила, настоява за провеждането й отново като изтъква само процесуални съображения, същият очевидно не излага твърдения и факти за личното си положение, които да могат обективно проверени от достоверни източници.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. У., гражданин на П., роден на дата ., против Решение № УПП-115/10/08/2026г., издадено от М. К. - интервюиращ орган към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: